

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوست من، ضمن عرض سلام و تبریک به مناسبت فرا رسیدن ولادت امام مهربان‌مان، حضرت حجت بن حسن عسکری علیه‌السلام، و نیز تبریک مجدد از فرصت مجدد برای خدمت‌گزاری جناب‌عالی در پیشگاه وجود مقدس ایشان، در ادامه متن مختصری به حضورتان می‌رسد که در مقام سخنران مراسم می‌توانید به ذکر آن بپردازید. لازم به تذکر است در اختیار قرار گرفتن این مجموعه کوتاه، مانع به کارگیری خلاقیت و ظرافت‌های شخصی شما در مدیریت فضا نیست و در نهایت این درایت شماس است که به هر چه باشکوه‌تر برگزار شدن مراسم کمک می‌نماید. در پایان نیز ضمن آرزوی توفیق الهی و همراهی دعای خیر امام عصر علیه‌السلام برای شما، نکاتی چند را یادآور می‌شویم:

۱. ظاهری آراسته، برازنده‌ی خدمت‌گزاران امام عصر است.
۲. پیش از اجرای مراسم، نیت فرمایید و برای اجرای هر چه بهتر و مطابق‌تر با نظر امام عصر، از ایشان درخواست یاری فرمایید.
۳. سخنرانی را در پیشگاه مدعوین، با نام خدا و دعا برای سلامتی امام عصر آغاز نموده و هرفرصتی را در این جمع، برای دعای تعجیل در فرج امام، مغتنم شمارید.

موفق و پیروز باشید.

نیمه شعبان ۱۳۹۹

آب گوارا

تا به حال طعم تشنگی را چشیده‌اید؟ می‌توانید اوج تشنگی را بیان کنید؟ تصور کنید بیابانی است خشک، بی‌آب و آبادانی. تا چشم کار می‌کند صحراست و ریگزار. انگار آتشی که از آسمان می‌بارد، چون به زمین می‌رسد بر دشت آن افزوده می‌شود و دوباره تنور کشان به آسمان بازمی‌گردد. وسط تابستان است و اوج گرما و قعر صحرا. چنان بیندار که در این جهنم گرفتار شده‌ای... بر اثر سوز و شدت گرما، سخت تشنه شده‌ای. از شدت تشنگی زیانت مثل تکه‌ی چوب شده است؛ گلویت می‌سوزد؛ لب‌هایت خشکیده و ترک خورده است؛ چشمانت سیاهی می‌رود؛ سرت به دَوَران افتاده و گیج می‌خورد؛ پاهایت تاب رفتن ندارد.

آنگاه که در اوج تشنگی آبی گوارا می‌نوشیم، به راستی درمی‌یابیم که علی علیه‌السلام چه زیبا فرموده است:

آب، آقای همه‌ی نوشیدنی‌ها در دنیا و آخرت است.

هر نوشیدنی، هر اندازه هم که خوش‌گوار و دل‌چسب باشد، به شیرینی و گوارایی آب نیست. آب یکی از نعمت‌های بسیار ارزشمند و حیات‌بخش است، از همین روست که امام صادق علیه‌السلام فرموده است: نخستین پرسشی که خداوند در روز قیامت از بندگان می‌پرسد آن است که آیا تورا از آب شیرین و گوارا سیراب نساختم؟ [کافی ۶: ۳۸۰]

با این اوصاف آیا عمق و ژرفای این آیه را درک می‌کنیم؛ اگر آب شما به زمین فرو رود، پس چه کسی می‌تواند برایتان آبی گوارا بیاورد؟ [ملک (۶۷): ۳۰]

آیا می‌دانید آب چه طعمی دارد؟ همین پریش را کسی از امام صادق علیه‌السلام پرسید. امام فرمود: بپرس تا بدانی، نپرس تا بیازاری؛ آب طعم حیات دارد؛ طعم زندگی، طعم هستی... این سخن امام برگرفته از بیان قرآن کریم است: و ما همه چیز را از آب زنده قرار دادیم. [انبیاء (۲۱): ۳۰]

عمار یاسر این داستان را تعریف می‌کند. عمار یاسر، صحابی بزرگ و پاک‌باخته‌ی رسول خدا، همان که پیامبر درباره‌اش فرمود: گروه ستمگر او را می‌کشند؛ او که در جنگ صفین در سن کهولت، در رکاب مولایش علی علیه‌السلام پیکار نمود و به دست سپاه معاویه شهید شد. وی روایت کرد:

من در یکی از نبردهای دشوار، همراه رسول خدا بودم. در آن جنگ، علی علیه‌السلام ضرب شستی سخت به دشمن نشان داد و عده‌ای از قهرمانان عرب را به خاک افکند. پیروزی بزرگی از آن مسلمانان شد. شادمان به محضر رسول خدا رفتم و عرض کردم: ای رسول خدا، علی به راستی حق جهاد در راه خدا را به‌جای آورد و جانانه پیکار نمود. پیامبر نیز لبخندی زد و فرمود: شجاعت و شهامت علی از آن روست که او از من است و من هم از اویم. علی وارث علم من است؛ او دین مرا ادا می‌کند و عده‌ام را به انجام می‌رساند. او جانشین من است.

پیامبر پیش‌تر نیز این سخنان را فرموده بود. چنین می‌کرد تا همگان پیوسته به خاطر بسپارند که منزلت علی نزد آن عزیز تا کجاست.

در ادامه رسول خدا فرمود: اگر علی نباشد، پس از من مؤمنان خالص و راستین شناخته نمی‌شوند. جنگ با او، جنگ با من و جنگ با من، جنگ با خداست و آشتی با او، آشتی با من و آشتی با خداست. پیامبر خدا با این سخن، میزان و معیار ایمان و نفاق را آشکار فرمود. در سخنی دیگر گفته بود. علی‌جان! جز مؤمن تو را دوست ندارد و جز منافق، تو را دشمن نمی‌شمارد. بدین ترتیب بود که پس از پیامبر، مؤمنان و منافقان از یکدیگر شناخته شدند.

در ادامه روایت آمده است که پیامبر فرمود: ای عمار آگاه باش که علی پدر دو پسر من [حسن و حسین] و پدر امامان پس از من است. امامان بالنده‌ای که خداوند ایشان را از نسل او به‌وجود می‌آورد. مهدی این امت نیز از ایشان خواهد بود. عمار می‌گوید: من با کنجکاو و شوق بسیار از پیامبر خدا پرسیدم: ای رسول خدا، پدر و مادرم فدایتان، این مهدی عزیز که از او نام بردید کیست؟ پیامبر در پی این پریش چنین فرمود: ای عمار، خداوند با من پیمانی بسته است. آن پیمان این است: خداوند از نسل حسین نه امام قرار می‌دهد و نهمین ایشان، از میان مردن غایب می‌شود. [تأویل] این آیه به آن غیبت اشاره می‌کند: [ای پیامبر به مردم] بگو: بگوید تا بدانم اگر آب [حیات] شما در زمین فرو رود، چه کسی می‌تواند آبی گوارا برایتان بیاورد؟ آری ای عمار، برای مهدی غیبتی طولانی خواهد بود که دورانش به درازا می‌کشد و در آن دوران، گروهی از مردم و مؤمنان، از ایمان به او روی می‌گردانند و گروهی هم بر آن پیمان پایدار می‌مانند. پیامبر چنین ادامه داد: پس از گذشت روزگار محنت‌زای غیبت، زمان ظهور - که در آخرالزمان خواهد بود - فرامی‌رسد. در آن هنگام مهدی خروج می‌کند و زمین را از عدل و داد آکنده می‌سازد، همان‌سان که از ظلم و ستم پر شده بود. او با کافران مؤمن‌نما می‌جنگد، چنان که من با کافران آشکار جنگیدم. راستی عمار! او هم نام من و شبیه‌ترین مردم به من است.

در این داستان زیبا، رسول خدا از امام زمان ما و مهدی این امت با عنوان آب گوارا تعبیر نموده است. آب گوارایی که اگر در زمین فرو رود و پنهان شود، حیات رخت بر می‌بندد و مرگ آدمی و بلکه همه جانداران را فرا می‌گیرد. پیرو همین بیانات آسمانی پیامبر است که امام باقر علیه‌السلام فرمود: این آیه درباره قائم علیه‌السلام نازل شده است و می‌فرماید: اگر امام‌تان از شما پنهان شد - به‌گونه‌ای که ندانستید او کجاست - چه کسی می‌تواند امامی آشکار برایتان بیاورد که شما را از اخبار آسمان و زمین و نیز حلال و حرام آگاه کند؟ سپس امام فرمود: به خدا سوگند، تأویل این آیه هنوز واقع نشده است و ناگزیر تأویل آن انجام می‌پذیرد. امام، آشکارا فرمودند که هنوز غیبت قائم فرا نرسیده و آب حیات پنهان نگشته است.

هنگامی که از امام کاظم علیه‌السلام می‌پرسند تأویل آیه این آیه چیست، فرمودند: تأویل این آیه آن است که: چون امام خود را از دست دادید و دیگر او را ندیدید، چه می‌کنید. [کمال‌الدین ۱: ۳۶۰؛ بحارالانوار ۵۱: ۱۵۲]

آری، اوست آن عزیزی است که در سلام روز جمعه‌هایمان به تو، چنین عرض ادب می‌کنیم: السلام علیک یا عین الحیاء. در دوری از توست که روزهای جمعه ندبه‌کنان و اشک‌ریزان می‌گوییم: مَتَى نَرِدُ مَنَا هَلْكَ الرُّوِيَّةَ فَرَوَى... مَتَى نَتَنَفَعُ مِنْ عَذْبِ مَاءِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى... کی می‌شود که به آبشخور پر آب و گوارای تو وارد شویم و تشنگی هزارساله‌مان فرونشید. کی می‌شود تا از شیرینی چشمه‌سار وجودت بهره‌مند شویم، آخر از شدت تشنگی جان به لبمان رسیده است.

از تو می‌خواهیم تا مارا از حوض رسول خدا، جدّ بزرگوار حضرت مهدی سیراب فرمایی... بار الهی، مارا با جام کریمانه آن عزیز و به دست مبارکش سیراب فرما. از آبی بس فراوان، و ریزان و سیراب‌کننده و گوارا و شیرین که پس از نوشیدن آن دیگر هرگز روی تشنگی نبینیم. ای مهربان‌ترین مهربانان، چنان کن که درخواست کردیم. [فرازی از دعای ندبه].

منابع:

۱. فاضلی، ن. "لذت گفت و گو با امام زمان". مرکز فرهنگی انتشاراتی منیر، چاپ سوم، ۱۳۸۷.